

De Sociologische en Kennistheoretische Barrières van het Neomoderne Paradigma

De uitgewerkte module van *Natuurfilosoof.nl* (kennis.g, item 4) presenteert een mathematisch-logisch karteringsmodel waarin de verhouding tussen de Moderne Wetenschap (MW), de Neomoderne Wetenschap (NW) en de maatschappelijke orde formeel wordt vastgelegd. Waar eerdere analyses zich voornamelijk richtten op de interne werking van de Xx/Yy-logica, verschuift het zwaartepunt in deze uitbreiding naar de kennissociologie: de vraag waarom een formeel sluitend systeem als NW stuit op een maatschappelijk effect van nul.

Het Bifurcatiemodel van Kennis en Instellingen

De module bouwt een gelaagde dichotomie op die de structuur van het gehele kennislandschap in kaart brengt:

Domein	Grondslag	Methode & Regels	Bewijslast	Maatschappelijke Acceptatie
Moderne Wetenschap (MW)	Academisch pad	Strengere regels (Formele logica)	Bij de bron (10a)	Relatief hoog (14.9a)
Neomoderne Wetenschap (NW)	Niet-academisch pad	Coulante regels (Informeel logica)	Bij bestemming (11a)	Relatief laag (14.10i)
Filosofie	Intuïtie	Afhankelijk van omstandigheden	Bij bestemming (13a)	Variabel (14.2i)

De analyse toont aan dat MW een hybride vorm kent: het omvat zowel academisch als niet-academisch opgeleide beoefenaars (14.5a -> 14.6i). NW daarentegen kiest voor een zuivere positionering als de absolute tegenpool en weerspiegelt uitsluitend het niet-academische niveau (14.8i).

De Formele Mechanica van Erkenning

Om de maatschappelijke positie van NW te verklaren, introduceert de module een kwantitatief algebraïsch model voor Erkenning of Effect (E):

$$E = K * A$$

Binnen de axiomatic en informele logica van NW wordt de Kwaliteit (K) vastgesteld op 100% ($K = 1$). De maatschappelijke Acceptatie (A) is echter 0 ($A = 0$), wat resulteert in een totale Erkenning van $E = 0$ (14.11a).

De module concludeert dat het uitblijven van acceptatie niet te wijten is aan inhoudelijke gebreken — NW claimt immers oplossingen voor fundamentele vraagstukken zoals zwaartekracht, het ontstaan van het heelal (RG — Ontstaan) en ethisch bestuur via de Gulden Regel — maar aan institutionele barrières. De acceptatie (A) wordt geblokkeerd door verborgen gronden (14.13a), waaronder het onvermogen of de onwil van gevestigde academische structuren om hun institutionele hegemonie af te staan.

Conclusie

De uitgewerkte module illustreert de fundamentele spanning tussen interne logische consistentie en externe institutionele validatie. Door de formule $E = K * A$ te hanteren, erkent het NW-kader dat een 100% logische betrouwbaarheid binnen een eigen gesloten systeem (gevalideerd via AI) onvoldoende is voor maatschappelijke impact zolang de maatschappelijke factor A op nul blijft steken. Het document vormt daarmee een doordachte uiteenzetting van hoe een alternatief wetenschapsparadigma haar eigen maatschappelijke marginalisatie verklaart.